

nen. Man havde Valget mellem, om Havnen skulde vente kort Tid paa Sernbanen eller omvendt, og man foretrak som bekendt at bygge Havnen først og jeg tror endnu, at dette var økonomisk rigtig; men dette kan dog ikke være nogen Grund til at lade Havnen vente endnu et fuldt Aar, inden den kommer i Sernbaneforbundelse. Den Plan for Gangen i Udførelsen af Arbejderne ved den Syd- og vestjydske Bane, som den høitærede Indenrigsminister vilde tillægge mig Wren for, tør jeg ikke tilegne mig, idet jeg tror, at den skyldes den nuværende Indenrigsministers mere umiddelbare Formand. I den Tid, da jeg havde den Ære at være Indenrigsminister, havde jeg nok at gøre med Bendysse- og Silkevejrbanen, til at jeg skulde have beskæftiget mig med tillige at udfæste foreløbige Arbejdsplaner for de nævnte tvende andre Baner. Jeg forstod den høitærede Indenrigsminister saaledes, at han anerkjendte Hensigtsmæssigheden af den af ham omtalte foreløbige Plan, og det er derfor forekommet mig at være rigtig, at jeg henviste til den rette Bedkommende i saa Henseende og ikke søgte at tilegne mig nogen Fortjeneste, som tilkom en Anden.

Den høitærede Indenrigsminister udtalte, men rigtignok, som det forekom mig, snarest i sin Egenkab af tidligere Finantsminister, at man dog ikke ubetinget kunde trække paa Reservecapitalen til Stadighed, og at der dog var en Grænse for, hvad dette stoffels Valdyr kunde slæbe. Dette er fuldstændig rigtig. Men den høitærede Minister maa tillade mig en Bemærkning i den Aaleending, som jeg haaber, at man ikke vil tage mig ilde op, netop fordi jeg efter Foranledning reitter den til Indenrigsministeren, og det saaledes ikke kan breides mig, at jeg taler om finansielle Sager uden at have nogen finansiell Indsigt. Jeg kan vel være ganske enig med den høitærede Minister i, at man meget let kan overbebyrde Reservecapitalen, og at man meget let kan komme til det Punkt, at Dyret ikke kan bære mere, idet man enten tømmer hele Sonden ud eller snarere bringer det dertil, at man ikke mere kan realisere det Aktiv, som ligger deri. Men det forekommer mig dog paa den anden Side ikke, at der herfra kan hentes nogen alvorlig

Indvending mod min Grundbetragtning. Jeg har jo nemlig ingenlunde paastaet, at man skulde søge Pengene til de omhandlede Sernbaneanlæg i Reservecapitalen og kun i denne. Jeg har kun gjort gjældende, og jeg agter fremdeles at gjøre gjældende, at man skal søge Penge til disse ekstraordinære Foretagender — der ikke saaledes som de ekstraordinære Udgifter til Geværer og Kanoner nærmest komme Nutiden tilgode, men som meget væsentlig, ja ligesaa væsentlig komme Fremtiden som Nutiden tilgode — ikke i Stattdernes Lomme, men ad ekstraordinær Vej. Dette har jeg sagt, hvorimod jeg, som anført, ingenlunde har sagt, at man skulde søge Midlerne i Reservecapitalen. Hvorfor er denne stoffels Reservecapital nærværende at regne under de Byrder, som tallet være forhenværende Indenrigsministers Bestræbelser nu i et saa rundeligt Maal hvile paa den? Fordi den paa saa Undtagelser nær væsentligst bestaar af 4 pCt. kongelige danske uopsigelige Obligationer, og fordi Markedet her vel har faste fortrinlige Kjøbere til dette Papir, men selvfølgelig kun i et begrænset Maal. Det er ikke noget Papir, som søges af Spekulanter, men et Papir, som har et regelmæssigt, stadigt Afløb til fastere Hænder og til Smaaafkøbere. Naar man derfor vil søge at tilveiebringe Mere end en begrænset Sum gjennem Realisation af dette Papir, ja, saa gaar Kurven derpaa ned, og tilsidst gaar saa Dyret i Ræne og kan ikke bære Mere. Den Sag er ren og klar. Men har man gjort noget virkeligt alvorligt Forsøg paa at skaffe ekstraordinære Midler til de omhandlede ekstraordinære Foretagender; Sernbaneanlægene, hvilke nærmest komme Fremtiden til Nytte, ad anden Vej end netop gjennem Realisation af Reservecapitalens 4 pCt. Papirer? Jeg veed det ikke, men jeg formoder rigtignok, at det er dette 4 pCt. kongelige Papir, som alene har maattet slæbe hele Byrden, eller i alt Fald en saa væsentlig Del af Byrden, at man godt kan anse det for at være tilnærmelsesvis rigtig at betegne den som hele Byrden. Rigtignok skabte man jo ved Loven af 10de Marts 1861 et nyt Papir iftedesfor det gamle 4 pCt. danske Papir; men hvad var Forskjellen? Forskjellen